

ובפשעה שהקדוש ברוך הוא הראה לאדם את כל אותם הדורות של העולם, וראה אותם כל אחד ואחד, כל דור ודור, כלם עומדים בגן העדן באותה הדמות שעתידים לעמד בה בעולם הזה. ובא וראה, הרי נתבאר, פיון שראה את דוד שאין בו חיים כלל, תמה, והוא נתן לו משלו שבעים שנים. משום כך היו לו לאדם תשע מאות ושלשים שנים, ואותם השבעים עלו לו לדוד. והדבר הזה הוא סוד של חכמה, שלדוד אין [מים] פרט לשבעים השנים מאדם הראשון. והכל הוא סוד של חכמה. וכל מה שלמטה, הכל הוא בסוד של מעלה.

ובא וראה, בכל אותן הדמיות של הנשמות של העולם, כלם לפניו זוגות וזוגות. לאחר מכן, כשפאים לעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מזוג זוגים.

אמר רבי (הורדה) יצחק, הקדוש ברוך הוא [מזוג זוגים ואמר] אומר בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי, מה זה אומר, והרי פתוב (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש? אמר רבי יהודה, תחת השמש פתוב, שונה למעלה.

אמר רבי יוסי, מה כאן הכרוז, והרי אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא, באותה שעה ממש שיוצא אדם לעולם, בת זוגו מזמנת לו? אמר רבי אבא, אשרי הצדיקים שנשמותיהם מתעטרות לפני המלך הקדוש טרם יבאו לעולם. שכן שנינו, בפשעה היא שהקדוש ברוך הוא מוציא נשמות לעולם, כל אותן הרוחות והנשמות, כלן פלולות זכר ונקבה שמחברות יחד.

ונמסרות בידי אותו הממנה השליח שנתמנה על הריגות בני האדם, ושמו לילה. ובפשעה

וכלא ברזא קדא קאים. ובפשעתא דקודשא בריך הוא אחמי ליה לאדם כל אנון דרין דעלמא, וקמא לון כל חד וחד כל דרא ודרא כלהו קימי בגנתא דעדן בההוא דיוקנא דזמינין לקיימא בהאי עלמא.

ותא חזי, הא אתמר פיון דקמא ליה לדוד דלאו ביה חיים כלל, תוה, ואיהו יהיב ליה מדיליה שבעין שנין, בגין כך הוה ליה לאדם תשע מאות ותלתין שנין. ואנון שבעין אסתלקו ליה לדוד. ומלה דא רזא דחכמתא איהו, דדוד לית ליה (יזמין) בר שבעין שנין מאדם קדמאה, וכלא רזא דחכמתא איהו. וכל מה דלתתא כלא איהו ברזא דלעילא.

ותא חזי, בכל אנון דיוקנין דנשמתין דעלמא כלהו זוגין זוגין קמיה. לבתר פד אתיין להאי עלמא קדשא בריך הוא מזוג זוגין.

אמר רבי (הורדה) יצחק קדשא בריך הוא (מזוג זוגין ואמר) אמר בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי מאי קא מיירי והא כתיב, (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש. אמר רבי יהודה תחת השמש פתיב, שאני לעילא.

אמר רבי יוסי מאי כרוזא הכא. והא אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא בההיא שעתא ממש דנפיק בר נש לעלמא בת זוגו אודמנת לו. אמר רבי אבא זכאין אנון צדיקייא דנשמתהון מתעטרין קמי מלפא קדישא עד לא ייתון לעלמא, דהכי תנינן בההיא שעתא דאפיק קדשא בריך הוא נשמתין לעלמא, כל אנון רוחין ונשמתין כלהו כלילן דבר וניקבא דמתחברן פחדא. ואתמסרן בידי דההוא ממנא שליחא

דַּאֲתַפְקֵד עַל עֲדוּאֵיהוֹן דְּבִנְי נָשָׂא. וְלִילָה שְׁמִיָּה, וּבִשְׁעֵתָא דְנַחְתִּין וְאֲתַמְסְרֵן בִּידוּי מִתְפָּרְשִׁין, וְלִזְמַנִּין דָּא אַקְדִּים מִן דָּא וְאַחִית לְהוּ בְּבִנְי נָשָׂא. וְכַד (פּתא) מָטָא עֵידָן דְּזוּגָא דְלַהוֹן. קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּידַע אַנּוּן רִוְחִין וְנִשְׁמַתִּין מִחֶבֶר לֹוֹן כְּדַבְּקֵדְמִיתָא וּמְכַרְזָא עַלְיֵיהוּ. וְכַד אֲתַחֲבְרֵן אֲתַעֲבִידוּ חַד גּוּפָא חַד נִשְׁמַתָּא יְמִינָא וּשְׁמַאֲלָא כְּדָקָא חֲזִי, וּבְגִין כֶּף אִין כֹּל חֲדַשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְאִי תִימָא הָא תְּגִינָן לִית זְוּגָא אֲלָא לְפּוּם עוּבְדוּי וְאַרְחוּי דְּבַר נֶשׁ. הֶכִי הוּא וְדָאִי. דָּאִי זְכִי וְעוּבְדוּי אֲתַפְשְׁרֵן, זְכִי לְהֵהוּא דִּילֵיהּ לְאַתַּחֲבָרָא בֵּיהּ כְּמָה דְנִפְיָק.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא מָאן דַּאֲתַפְשְׁרֵן עוּבְדוּי בְּאֵן אֲתַר יִתְבַּע (ס"א וְחַבָּא) הֵהוּא זְוּגָא דִּילֵיהּ. אָמַר לֵיהּ הָא תְּגִינָן לְעוֹלָם יְמַכּוּר אָדָם כּוּ' וְיִשָּׂא בַת תַּלְמִיד חֲכָם (ד"א ל"ג וְחַבָּא חוּ). דִּתְלַמִּיד חֲכָם פְּקֻדוֹנָא דְמֵאֲרִיָּה אֲתַפְקֵדָן בִּידֵיהּ. תֵּאֲנָא בְּרָזָא דְמִתְנִיתָא כָּל אַנּוּן דְּאֲתוּ בְּגִלְגוּלָא דְנִשְׁמַתִּין יְכַלִּין לְאַקְדָּמָא בְּרַחֲמֵי זְוּגָא דְלַהוֹן. וְעַל הָאִי אֲתַעֲרוּ חֲבֵרִיָּיא. אִין נוֹשְׂאִין נָשִׁים בְּמוֹעֵד אֲבָל מִקְדָּשִׁין שְׁמָא יְקַדְמָנוּ אַחַר בְּרַחֲמִים. וְשְׁפִיר קָאֲמְרוּ אַחַר דִּיִּיקָא, וְעַל כֵּן קָשִׁין זְוּגִין קָמִיָּה דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל כֵּלָּא (פְּנִים) וְדָאִי כִי יִשְׁרִים דְרָכֵי יִי כְּתִיב. רַבִּי יְהוּדָה שְׁלַח לֵיהּ לְרַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הָא רָזָא דְמִלָּה יִדְעָנָא, אַנּוּן דְּאֲתוּ בְּגִלְגוּלָא דְנִשְׁמַתִּין מָאן אֲתַר לְהוּ זְוּגָא. שְׁלַח לֵיהּ כְּתִיב, (שׁוֹפְטִים כ"א) מָה נַעֲשֶׂה לָהֶם לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים וְגו'. וְכְתִיב לָכוּ וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם וְגו'. פְּרַשְׁתָּא דְבִנְי בְּנִימִין אוֹכַח וְעַל הָאִי תְּגִינָן שְׁמָא יְקַדְמָנוּ אַחַר בְּרַחֲמִים. (כִּי אוֹתוּ אַחַר אִין לוּ בַת זְוּגוֹ, אֲבָל תִּשְׁפַח דָּא כְּגוֹן כֵּר נֶשׁ דְנִסְיָב בַּת זְוּגִיָּה וְלֹא הוּוּ לֵיהּ מִנָּה בְּנִין וְנָתַ,

שִׁינְרֻדוֹת וְנִמְסְרוֹת בְּיָדוּי, נִפְרְדוֹת, וְלַפְעָמִים זֶה מִקְדִּים לְפָנָי זֶה, וּמוֹרִיד אוֹתָם בְּבִנְי הָאָדָם. וְכִשְׁמַגִּיעַ (מִכָּה) זְמַן זְוּגָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַכִּיר אוֹתָן הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת מִחֶבֶר אוֹתָן כְּבָרָאשׁוּנָה וּמְכַרְזֵי עַלְיָהֶם. וְכִשְׁמַתַּחֲבְרִים, נַעֲשִׂים גּוּף אֶחָד וְנִשְׁמָה אַחַת, יְמִין וּשְׁמַאל כְּרָאוּי, וּמִשׁוּם כֶּף אִין כָּל חֲדַשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְאִם תֵּאֲמַר, הֲרִי שְׁנִינּוּ שְׂאִין זְוּגָ אֲלָא לְפִי מַעֲשֵׂי וְדַרְכֵי הָאָדָם - כֶּף זֶה וְדָאִי! שְׂאִם זֹכָה וּמַעֲשֵׂי כְּשָׂרִים, הוּא זֹכָה לְהִתְחַבֵּר עִם אוֹתוֹ שְׁלוּ כְּמוֹ שְׂעִיָּא.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא, מִי שְׁמַעֲשֵׂיו כְּשָׂרִים, בְּאִיזָה מְקוּם יְבַקֵּשׁ (יִשְׁב) אֶת זְוּגוֹ? אָמַר לוֹ, הֲרִי שְׁנִינּוּ, לְעוֹלָם יְמַכּוּר אָדָם וְכוּ' וְיִשָּׂא בַת תַּלְמִיד חֲכָם, (ד"א וְכָא רַחֵ) שְׁתַּלְמִיד חֲכָם פְּקֻדוֹן רַבּוֹנוּ נִפְקֵד בְּיָדוּ. שְׁנִינּוּ בְּסוּד הַמְּשָׁנָה, כָּל אוֹתָם שְׁבָאוּ בְּגִלְגוּל שֶׁל נִשְׁמוֹת, יְכוּלִים לְהַקְדִּים בְּרַחֲמִים אֶת זְוּגָם. וְעַל זֶה הֵעִירוּ הַחֲכָמִים, אִין נוֹשְׂאִים נָשִׁים בְּמוֹעֵד, אֲבָל מִקְדָּשִׁים, שְׁמָא יְקַדְמָנוּ אַחַר בְּרַחֲמִים. וְיָפָה אָמְרוּ אַחַר בְּדִיוּק. וְעַל כֵּן קָשִׁים הַזְוּגִים לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל כָּל פְּנִים וְדָאִי כְּתוּב כִּי יִשְׁרִים דְרָכֵי ה'.

רַבִּי יְהוּדָה שְׁלַח לְרַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר, הֲרִי סוּד הַדְּבָר יִדְעָתִי, אוֹתָם שְׁבָאוּ בְּגִלְגוּל נִשְׁמוֹת - מֵאִיזָה מְקוּם לָהֶם יֵשׁ זְוּגוֹ? שְׁלַח לוֹ, כְּתוּב (שׁוֹפְטִים כ"א) מָה נַעֲשֶׂה לָהֶם לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים וְגו'. וְכְתוּב וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם וְגו'. פְּרַשְׁתָּ בְּנִי בְּנִימִין מוֹכִיחָה, וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ שְׁמָא יְקַדְמָנוּ אַחַר בְּרַחֲמִים. וְכִי אוֹתוֹ אַחַר אִין לוּ בַת זְוּגוֹ, אֲבָל תִּמְצָא זֶה כְּמוֹ אָדָם